

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Indtil jeg har set den juridiske vurdering, kan jeg ikke forestille mig, at der skulle være en vurdering af, at den skadelidte kan miste sin erstatning. Og derfor tager jeg ikke stilling til det, før jeg har set en juridisk vurdering.

Hvis jeg havde besluttet mig for at stemme ja til forslaget, havde jeg selvfølgelig sagt det heroppefra. Jeg har netop sagt, at vi, inden vi går videre, skulle se den juridiske vurdering. Vi skal have alle aspekter i den forbindelse belyst. Jeg er ikke jurist, og derfor kan jeg ikke bedømme indholdet, men det er jeg sikker på at andre, som har den uddannelse, der skal til for at vurdere det her, kan. Jeg venter så og ser, hvad de siger, før jeg tager endelig stilling til forslaget. Det er vel meget reelt?

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan konstatere – forhåbentlig ud fra politiske, polemiske hensyn – at debatten herinde i dag handler om det, som lovforslaget ikke handler om. Jeg vil forsøge at tale lidt om, hvad det rent faktisk handler om.

Det er sådan, og nu vil jeg godt appellere til gode kræfter i Socialdemokratiet, SF, De Radikale og sågar Enhedslisten, der normalt går meget op i retssikkerheden, at det er forudberegneligt og gennemskueligt, hvornår man kan straffes. Men det gælder måske ikke, når det er en arbejdsgiver, og så kommer man med sin polemiske retorik fra 1860'ernes samfund.

Kl. 13.35

Objektivt ansvar er en rigtig uting, og det mener jeg at folk, der har et hjerte for retssikkerhed, helt principielt må være enige med mig i. Objektivt ansvar er en uting, og vi har det heller ikke ret mange steder i vores lovgivning. Jeg tror, at det mest kendte sted er færdselslovens § 101 om, at ejeren af bilen, hvis denne med sin bil gør skade på personer, altså personskade, hæfter objektivt. Men det er jo afløst af en forsikring, og derfor er det fornuftigt.

I Det Konservative Folkeparti er vi utrolig glade for det her lovforslag, fordi det netop betyder, at man kan straffes, når man har gjort noget dadelværdigt, og ikke, at man bare bliver straffet på forhånd.

Derfor er jeg faktisk i den lidt uvante situation, at jeg et langt stykke hen ad vejen kan være enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i, at det her lovforslag netop ikke handler om, at man kaster ansvar fra sig. Nej, det handler om at sikre, at der ude på arbejdspladserne arbejdes målrettet for, at der gives instrukser om at tage sikkerhedsbriller på, at arbejdsgiveren sørger for, at der er en afskærmning omkring rundsaven, at man ikke bruger farlige stoffer, at man gør det menneskeligt bedst mulige. Det er netop det, som en arbejdsgiver nu har en interesse i at gøre, for ellers er han jo ansvarlig.

Med den lovgivning, vi har i dag, er han ansvarlig, uanset om han gør det godt eller skidt. Så hvorfor i det hele taget gøre noget som helst?

Nu kommer han til at stå til ansvar for sine handlinger, og det synes jeg er et sundt princip. Nu har han at sørge for, at der er de bedst mulige forhold ude på arbejdspladsen, de bedst mulige i år 2005, snart 2006. Tingene udvikler sig, efterhånden som vi bliver klogere, og han skal leve op til det bedst mulige.

Må jeg i den forbindelse gå ind på det spørgsmål, som fru Lone Møller stillede hr. Bent Bøgsted vedrørende indretningerne ude på sygehuse, og hvem der var ansvarlig. Der må man sige, at der, hvis der er et løfteudstyr og det løfteudstyr ikke kan komme ind i bygningen, så reelt ikke er løfteudstyr til stede. Derfor er den begivenhed, der uheldigvis måtte ske, eksempel på det, der hedder en hændelig begivenhed, fordi arbejdsgiveren ikke kan gøre hverken fra eller til, og arbejdstageren kan jo heller ikke bruge løfteudstyret, hvis det er sådan, at det ikke kan komme ind ad døren.

Det er i øvrigt en helt anden diskussion, hvad vi skal gøre ved dørene, for det er uacceptabelt, når man ofrer penge på løfteudstyr. Men det er en helt anden diskussion.

Det her lovforslag handler kun om, at man kommer til at stå til ansvar for sine egne handlinger, at man, hvis man ikke lever op til nutidens viden inden for arbejdsmiljø, kan gøre noget dadelværdigt. Så har jeg ingenting imod at hænge en arbejdsgiver ud, hvis han ikke lever op til sit ansvar efter 2005-niveau. Og så kan vi i øvrigt også give nogle større bøder, end man kan med det her objektive ansvar, som kommer dumpende ned fra himlen, uden at nogen har gjort noget som helst forkert.

Det, lovforslaget i øvrigt heller ikke handler om, er, hvorledes de skader, der desværre sker en gang imellem, skal udmåles til det ene eller